

Külső síkok

„Faria a teremtés koronája és fundamentuma. Szemlátomást Faria a tengely, amely körül Külső Síkok forognak. Számos másík sík létezik - és senki sem tudja biztosan hány - és mindegyikük külön világ, saját törvényekkel és lakókkal. A külső síkok lényei nem rendelkeznek lélekkel, emberséggel vagy jóindulattal; idegenségükben mégis van valami aggasztóan ismerős: szinte mindannyian arra áhítoznak, hogy kiteljesíthessék hatalmukat Faria felett.”

A síkokról

Tallebot Abnet padour gondolkodó nyomán Külső Síknak nevezünk minden olyan világot, amely, ahogy ő fogalmazott „az én városomnak helyet adó világon kívül létezik”. Hogy hány külső sík létezhet arról a tanult síkmágusok is csak találgatni tudnak, de népszerű a nézet, hogy számuk oly hatalmas, hogy az lényegét tekintve már végtelen. A Brisscha Priuli által írt *Világok és csodák kódexe* negyven évvel ezelőtt összesen 97, legalább nagyjából ismert külső síkot vett számba, így nyugodtan kijelenthető, hogy szerte a nagyvilágban síkmágusok több-száz különböző külső síkot ismernek.

Tallebot Abnet a Külső Síkokat 3 csoportba sorolta, melyeket ő elemi, isteni és démoni síkoknak nevezett el. Véleménye szerint ezek a síkok az általa „a halandók síkjának” is nevezett Faria körül helyezkednek

el, ezzel is aláhúзва Faria alapvető fontosságát a kozmoszban.

Nem kis megrökönyödést és komoly vitákat váltott ki bizonyos körökben, hogy a síkokat felsoroló *Világok és csodák kódexe* Fariát is a 97 ismert sík közé sorolta. Brisscha Priuli a következőképpen indokolta döntését: „az általunk külső síkként emlegetett valóságok oly sokszínűek és változatosak, hogy nincs az a definíció, amely képes lenne mindet magába foglalni, egyet leszámítva, amely így hangzik: olyan, külső beavatkozás hiányában önmagában zárt rendszert alkotó sík, amely valamilyen formában alkalmas az életre. Nincs okom azt feltételezni, hogy az a világ, amelyben én jelenleg is élek, nem felel meg eme definíciónak.” Tallebot Abnet tanítványai - a *fundamentalisták* - és a Brisscha Priulival egyetértő, számban csekély, ám eltökélt, *komparatisták* között azóta is heves vita folyik Faria és a síkok természetét illetően.

Isteni, démoni, elemi

Tallebot isteni síkoknak nevezte azokat a külső síkokat, amelyek szemlátomást egyetlen isten vagy istencsalád uralma alá vannak rendelve. Ezen síkokon az uralkodó istenek hatalma megkérdőjelezhetetlen nem csak a közönséges halandók, de más istenek számára is, a sík

élőlényei csak a sík uralkodó isteneinek kegyét képesek kiérdemelni, és a sík teljes fizikai valósága az istenség személyiségét tükrözi. Ezért van, érvel Tallebot, hogy Kemi úrnő követőinek kedves Szélvidék síkja egy hatalmas erdős hegység. Nem meglepő módon Brisscha Priuli nem fogadta el Tallebot érveit vita nélkül. Szerinte Tallebot a tyúk és a tojás klasszikus hibájába esik, amikor azt feltételezi, hogy az istenek formázták síkjait a saját képükre. Brisscha szerint épp úgy megeshet az is, hogy egy adott jellemzőkkel rendelkező sík hozzá illő istenségeket emel ki saját lakói köréből, vagy épp hozzá illő hatalmasságok figyelmét kelti fel más síkok lakói közül. Végére is, teszi fel a kérdést Brisscha, nem ugyanezt figyelhettük-e meg saját történelmünk során? Talán nem kell különösebben elmagyarázni, hogy az igazhitűek miért égetik el előszeretettel a *Világok és csodák kódexének* kezük ügyébe kerülő példányait.

Az elemi síkok jellemzője, Tallebot szerint, hogy a négy ismert őselem (víz, tűz, föld, levegő) valamelyike uralkodik felettük, akár a másik három teljes hiányának mértékéig. Ezen síkok lényeinek testét túlnyomórészt ennek a síknak a domináns eleme alkotja, és a domináns elem ellentétpárja (víz-tűz, föld-levegő) különösképpen ártalmas a számukra. Brisscha Priuli meglepő módon nem szállt vitába Tallebottal ebben a kérdésben, mindössze rámutatott, hogy Faria ezek szerint egy elemi sík lenne, amelyre a víz elemének enyhe dominanciája jellemző.

A külső síkok 3. kategóriáját Tallebot démoni síkoknak nevezte el. Szerinte a démoni síkok közös jellemzője lakóikban keresendő, akiknek testét ichorhoz hasonlatos nyers mágikus energia alkotja, valamint lelküket gonoszság és hatalomvágy uralja, és a késztetés, hogy utat találjanak és pusztulást hozzanak Fariára. Mondani sem kell, Brisschának saját nézetei vannak a démoni síkokkal kapcsolatban is. Egyrészt, érvel, a démonok ugyan gonoszok és hatalomvágyók, de csak Tallebot magiszter mondvacsinált moráljai szerint. Valójában gonoszságuk abból fakad, hogy végtelenül idegenek tőlünk, és csöppet sem becsülik a mi életünket. Ilyen alapon, teszi hozzá Brisscha, akár engem is gonosz-sággal vádolhatnának a csirkéim. Ami a Fariára hozott pusztulást illeti, evvel kapcsolatban Brisscha szerint Tallebot egyszerű túlzásba esett, habár kétségtelen, hogy a démonok többsége nem túl kellemes személyiség. Amiben viszont egyetért Brisscha és Tallebot, az az, hogy a démonok különös affinitást mutatnak az ichor iránt, de Brisscha szerint lehet helyesebb lenne az ichorra, mint az 5. elemre gondolni, egy különleges elemként, amely egyben önmagának az ellentétpárja.

Márpedig, ha így teszünk, az mindjárt megmagyaráz több dolgot a démonokkal kapcsolatban. Egy-

részt azt, hogy a démonok teste miért különösképpen ellenálló a nem-mágikus behatásoknak. Ha az ichor önmaga ellentétpárja, természetes, hogy az ichorból álló testnek komoly sérülést okozni ichor felhasználásával lehet. Másrészt, mivel Faria világán az ichor nagy mennyiségben megtalálható - olyannyira, hogy Brisscha felveti, hogy akár ichor dominálta síkként, és így a démoni síkok rokonaként is lehetne gondolni rá - természetes, hogy a démonok vonzódnak találják.

A síkok mozgása

Bár a síkok természetét illetően heves vita tombol a fundamentalisták és a komparatisták között a síkok mozgását illetően csaknem teljes közöttük az egyetértés.

Régóta tudott és gyakorlatban bizonyított is, hogy a síkok vég nélkül járják sajátos táncukat a síkok közötti teret kitöltő aetherben. Időről időre a síkok elég közel kerülnek egymáshoz, hogy szinte összeérnek, lehetővé téve az átjárást. Magiszterek nemzedékei tették fel életüket a síkok mozgásának feltérképezésére, poros könyvek alig kihámozható elméletei próbálják megfejteni és megjósolni - több kevesebb sikerrel - az eljövendő együttállások helyét, idejét és hosszát.

A síkokat azonban csak a mozgásuk ténye köti össze, sem azok ritmusa sem sebessége nem egységes.

Akadnak síkok melyek évszázadonként vagy még ritkábban sodródnak Faria közelében, de olyan is, amely Faria különböző pontjain ugyan, de majd minden héten érintkezésbe kerül Fariával. Egyes együttállások órákig tartanak, de a feljegyzett leghosszabb együttállás Vommetara és Faria között fél évig is eltartott.

Az együttállások megjósolása

Brisscha Priuli 97 síkot is felsorol híres művében, és mindegyikükhöz ellátja olvasóit némi útmutatással az együttállások kiszámításához. Más külső síkok mozgását olyan régóta figyelik Faria síkmágusai, hogy az együttállásainak időpontjait és helyeit a hozzáértők mostanra nagy magabiztossággal meg tudják jósolni.

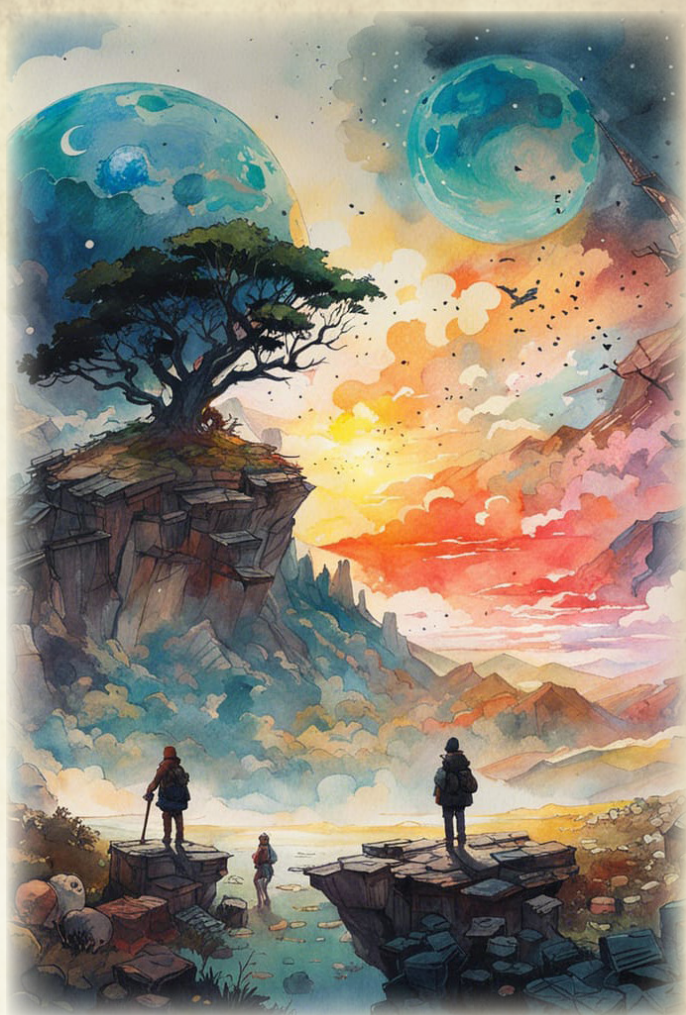
A legtöbb síkról csak nagyon keveset lehet tudni, így az együttállások kiszámolása is felettébb nehéz. Éppen ezért minden sík rendelkezik egy célszámmal, a síkmágusoknak ezen célszám ellenében kell sikeres Intelligencia + Külső síkok ismerete próbát tenniük, ha ki szeretnék számolni, hogy hol és mikor kerül majd sor újabb együttállásokra Faria és a sík között. A síkok közötti átjárásra csak ezen együttállások alkalmával van lehetőség, ha egy halálra szánt síkmágus együttállás nélkül nyit síkkaput nem ér el mást, mint hogy Fariára zúdítja a síkok közötti aethert.

Az aether

Votisz nagyúr követői és - furcsa mód - a nekromanták is előszeretettel fejtetik, hogy a halál valójában nem ellentéte az életnek, hanem a párja; egyik sem lenne teljes a másik nélkül. Ha akad az életnek ellentéte, akkor az aether az. Ez a halovány kékes gáz a síkok közötti végtelenség egészét kitölti, így alighanem a kozmosz legbőségesebb anyaga. Farián azonban, a legszörnyűsegebb katasztrófákat és a síkmágusok manipulációit leszámítva egyetlen cseppje sem lehet jelen.

Az aetherrel való pusztta érintkezés veszedelmes és fájdalmas. Még ennél is rosszabb azonban, hogy az aether - kellő mennyiségben - képes átmaradni magát Faria testén, és pusztán tatóngó ürességet, formátlan káoszt hagy maga után. Az aether által elemésztett lények nem egyszerűen meghalnak, pusztulásuk teljes és visszavonhatatlan, az aetherben még a lelkek is elenyésznek, és nincs az a varázslat vagy akár isteni csoda, amely megfoganna az aetherben.

És mégis, akadnak olyan eltorzult lelkű síkmágusok, akik nem átallanak az aethert gonosz és pusztító céljakra használni, akár még a Faria testébe mart helyrehozhatatlan sebek ejtését is megkockáztatva. És ha ez még nem lenne elegendő, az aetherbe pillantást megkockáztató, és azt ördögi szerencsével túlélő magisz-

terek közül többen is életükkel esküsznek rá, hogy az aether közel sem üres és elhagyatott vidék. Ha ez igaz, az aether lakói számára bizonyára nem létezik tisztább jelenség, mint síkok élettől zsisibongó káosza.

Tiltott tudás

Faria népe úgy tartja, hogy a síkmágiából semmi jó nem származhat. A démonokban és elementálokban leginkább fenyegetést látnak, az isteni síkok bolygatása pedig sokuk szemében káromlásnak tűnik. De a legnagyobb bűnnek mindannyiuk szemében az aether Fariára szabadítása tűnik. Van valami zsigerekbe hasítóan rémisztő az étellel összeegyeztethetetlen anyagban. Ezért Faria majd minden vidékén tabunak, sőt sok helyen bűnnek számít a síkmágia alkalmazása.

Faria szoros ölelése

Az ichorvérűek mindenki másnál jobban kötődnek Fariához. Míg a külső síkok lényei és Faria egyszerű lakói szemlátomást szabadon közlekedhetnek Faria és saját síkjuk között, az más vidékekre látogató ichorvérűeknek fel kell készülnie rá, hogy „odaát” nem lesznek képesek mágiát alkalmazni, és képességeikre elhasznált Ichor pontjaik visszaszerzése minden alkalommal kő Ép veszteséggel is jár a számukra.